

и да го наказувашъ чрезъ слова съ разсѣжде-
ніе. Обаче, послѣ по нѣколико испытаніа и
совѣты, ако се иви нѣкой не исправенъ,
тогава долженъ си да обавлявашъ за него
Благочинномъ (а) кой то може да го смирава
споредъ даденно то мѣ отъ насъ повелѣніе.

б. На госба, кога не си выканъ, не ходи;
(но и кога идешъ), бѣди на оныхъ со всекое
благоевѣніе, (евлавіе) и не сѣди помного, но
до вечера: а въ кѣрчмы [механы] отнюдъ не ходи.

(а) Благочинный казѣвасе тоза дѣховно ли-
це, кое то е избрано отъ владыка та, и поста-
влено надъ монастыри те да разгледѣва за цер-
ковны те и за дрѣги монастырски работы, та-
кожде да узнава, какво живеатъ калѣгери те и
послѣшницы те: надъ церкви те и надъ всичко
то мѣрско дѣховенство, зада разгледѣва, совер-
шаютъ ли се правила та цѣрковни по порядка
та си, и какво живеатъ попоке те, дѣаконѣ те
и всички те цѣрковницы, а благочинни те за
всичко това и дрѣги нѣкой си работы доня-
сятъ на владыка та, а владыка или самъ разгедѣ-
ва, ако се иви нѣчто противно, или обавлява съ
писменный видъ на дѣховна та Консисторіа, какво
то е въ рѣссіа. И просто: благочинни те могатъ да
се наречатъ протосингелн, кои то управляютъ въ
Турціа вышеказанны те должности.